

motiver til krigsførelsen, der kan gå ind og få en indflydelse på, hvor stor en katastrofe også Afghanistan vil ende med at blive.

Og her vil jeg da godt citere chefen for Forsvarsakademiet, Karsten Møller, som i et interview i Weekendavisen fra den 3.-9. november 2006 siger:

»NATO kan ganske enkelt ikke holde til, at det mislykkes i Afghanistan.«

Han siger endvidere:

»Hvis vi stikker halen mellem benene, vil det få katastrofale følger. Vi er der sammen med vore to nærmeste allierede, USA og Storbritannien. Og hvis vi trækker os ud alene, vil det få alvorlige langsigtede følger for dansk sikkerhedspolitik.«

Jeg tror, at Karsten Møller her har meget ret. Det handler ikke kun om at ville vinde en krig i Afghanistan, hvilket man ikke gør med den måde, som man griber tingene an på; det handler ganske simpelt hen også om NATO's overlevelse. Og med NATO's overlevelse og den dynamik, der kommer ind over, når man vil sikre en organisation – og det kan komme ind og få en afgørende betydning i en situation, hvor man vil se en nedadgående udvikling, ligesom man har set i Irak – ja, så kommer vi nok til at opleve en langtrukken krig, en pinefuld krig, som vil blive trukket ud alt for længe. Det vil blive en krig, som i stadig højere grad vil minde om det kaos og den opløsning, som vi ser i Irak i dag.

Formanden:

Tak til hr. Rune Lund. Så er det hr. Leif Mikkelsen.

Leif Mikkelsen (UFG):

Som det fremgår af betænkningen, har hr. Naser Khader udtrykt, at han vil redegøre for sin stilling her ved andenbehandlingen. Og da hr. Naser Khader ikke er her i salen, kan jeg oplyse Tinget om, at denne stilling går på at støtte regeringens forslag.

For nu at spare på tiden kan jeg med formandens tilladelse oplyse, at det samme sådan set gælder for det næste punkt, som vi skal behandle på dagsordenen – det er udelukkende af hen-

syn til slitagen på talerstolen og mine skosåler, at jeg siger det. Går det?

Tak, så er den ting klargjort på vegne af såvel hr. Naser Khader som undertegnede.

Formanden:

Tak til hr. Leif Mikkelsen. Det er der jo rationaliseringer i. Så er det udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg forstår til fulde hr. Leif Mikkelsens argument med at spare på skosålerne; der er jo ikke sparet på dem i dagens løb.

Når man hører Enhedslisten og SF, får man indtryk af, at de jo faktisk håber, at det her går skidt; at de faktisk håber, at det skal mislykkes. Der er jo ikke noget, der er godt. Der er ikke noget, der fungerer. Alt er meget dårligt, og man skulle have ladet være. Man skal lave noget helt andet. Generalerne hr. Holger K. Nielsen og hr. Rune Lund – fremragende generaler – mener, at man skal trække hæren tilbage, og så klarer det hele sig selv, de mener, at Taleban skal have lov at gøre, hvad de vil.

Det er faktisk hr. Holger K. Niensens og hr. Rune Lunds svar på problemet; et rystende svar. Jeg kunne forstå, hvis man stemte imod, fordi man var pacifist, men så kunne det godt være, man skulle have sagt noget mindre fra talerstolen, for her kører man jo kun på de mest usle argumenter om bare at lade Taleban tage over, for det er såmænd bedre – Taleban, som kører rundt med opium.

Hr. Holger K. Nielsen kører et feltløb mod Socialdemokraterne og prøver at bringe Socialdemokraterne op i et hjørne omkring opium for at drille Socialdemokraterne lidt. Men hvad er det egentlig, hr. Holger K. Nielsen vil med den politik? Fri opium til Taleban? Flot, hr. Holger K. Nielsen, flot. Hvad er det, man gør med den politik, som hr. Rune Lund og hr. Holger K. Nielsen står for? Jamen med den overlader man jo det hele til Taleban, for der er ikke noget, der fungerer, der er ikke nogen, der kan noget, alle er nogle klaptorsk, alle skulle hellere se at tage hjem.